

Словы М. Багдановіча

Музыка А. Багатырова

ор 11 № 1

Слуцкія ткачыхі

Andante.

Т. *pp* Ад родныхніў, ад род - най хаты у панскі

Б. Ал род - най хаты у

я - ны, бяз-доль-ны-я, у -

дзеля кра-сы *p*

двор кра - сы у - 37 -

А. *p* і ця-гам

Т. - зя - ты ткаць за - ла - ты-я па-я-сы.

Б. - ты ткаць па - я - сы.

доў-гі-я ча-сі - ны,

дзя-во-чы-я за-быў-шы

Музыкальный фрагмент, состоящий из трех стaves. Верхний staff — мелодия в soprano-регістрі. Середній staff — гармонізація в alto-регістрі. Нижній staff — басовий ліній. Під мелодією наведено ліричні тексти: «ча - сі - ны, за - быў - шы».

С. *mf* сва-е шы-ро-кі-я тка-ні - ны на лад пер-

А. сны, тка - ні - ны на лад пер-

Т. сны, тка - ні - ны на лад пер-

Б. *mf* сны, свае тка-ні - ны на лад пер-

Музыкальний фрагмент, що складається з чотирьох стaves. Верхні три staves — вокальні частини (сопрано, альт, тенор). Четвертий staff — басовий ліній. Під мелодією наведено ліричні тексти: «Р сідскі ткуць я-ны. Р А за сцяной смяецца по-ле, Р сід-скі ткуць я-ны. Р по - ле, зі - я-е».

зі-я-е не-ба з-за ак-на, і дум-кі мкну-цца мі-ма-

не-ба з-за акна, і дум-кі, дум-кі мкну-цца мі-ма-

з-за ак - на, і

во-лі *r* ту-ды, дзе рас-цві-ла вяс-на;

во-лі *R* ту-ды, дзе расцві-ла вяс-на;

r

дзе блі-шча збожжа ў яс-най да-лі, сі-не-юць

дзе блішча ў я-снай да-лі, сі-неюць

мі-ла ва-сі-лькі.

мі-ла ва-сі-лькі

mf холо-дним срібрам ззя-юць, ззя - юць

mf срібрам ззя-юць

хва-лі між *f* гор

лі-ю-чай-ся ра-

хва-лі між *f* гор

лі-ю-чай-ся ра-

f між гор *rall*

- кі;

- кі;

a tempo

цям-не-е край зубчаты бо-ру... і тчэ, за-

p цям-не-е бо-ру... забуўшы

p заміж пер-сід-ска-га у - зо-ру, цвя-

Т. - быўшы-ся, рука,

Б. - ся, ру-ка, у - зо - - ру,

p

p заміж персідскага у - зо-ру, цвя-

Т. - гок радзі-мы васіль-ка

Б. цвяток радзімы васіль-ка.

pp ва - сіль - ка.

- гок радзі-мы васіль-ка. ва - сіль - ка.

pp

pp цвяток радзімы васілька.

СЛУЦКІЯ ТКАЧЫХІ

Ад родных ніў, ад роднай хаты
у панскі двор дзеля красы
яны, бяздольныя, узяты
ткаць залатыя паясы.
І цягам доўгія часіны,
дзявочыя забыўшы сны,
свае шырокія тканіны
на лад персідскі ткуць яны.
А за сцяной смяецца поле,
зіяе неба з-за акна,
і думкі мкнуцца мімаволі
туды, дзе расцвіла вясна;
дзе блішча збожжа ў яснай далі,
сінеюць міла васількі,
халодным срэбрам ззяюць хвалі
між гор ліючайся ракі;
цямнее край зубчаты бору...
І тчэ, забыўшыся, рука,
заміж персідскага узору,
цвяток радзімы васілька.